

"Vallmo". Textil av bomull, silke och ull av Ulla Grytt.

Betong och vallmokjolar

Det är ett mysterium hur bilderna växer fram, har konstnären Ulla Grytt själv en gång sagt. Motiven talar till oss med samma intuitiva språk som lyrik.

konst | Borlänge

ULLA GRYTT

Textil
 Borlänge biblioteks konsthall
 22/2-13/3

Konstnären bakom de stora bildvävarna, som nu fyller Borlänge konsthall, översätter konkreta intryck och

föremål till drömligt luftiga visioner.

Tekniken gör sitt till. Ulla Grytt väver med luft, låter ljuset sila genom glesa nät av ull och silke och i vissa fall genom invävda remsor av genomskinlig organza. Det ger skimrande effekter.

Till och med när hon i sina senare verk strävar efter större tyngd och gör sin tolkning av vågbrytares tunga former, känns det som om betongen lyfter och övergår till något magiskt. Vågbrytarna såg hon under en resa i Bulgarien, där de vältrade sig i havet som badande jättekroppar.

Just den kraftfulla kroppsliga utstrålningen fascinerar. Betongen förvandlas i skira vävar, där konstnären målat på varpen, vävt och målat på nytt.

I Ulla Grytts verk ser vi det ofta förbisedda som något monumentalt – ogräset vid dikeskanten, vallmons sidentunna röda kjolar och blåsvart borstiga blomcentrum och den formfasta renfanan med sina gula knappar. Roligt är hennes sätt att beskära motiven så att vi tvingas att se dem på ett nytt sätt. Stolens armstöd blir en form som lever ett

eget liv. I Promenad i Kavalla dominerar en kvinnas raska fötter i motivets överkant och korresponderar på ett lustigt sätt med överdelen av ett kvinnohuvuds flygande lockar längst ner i nederkanten.

Ulla Grytt, född 1936, lät sig i unga år inspireras av föregångare som Viola Gråsten och Hannah Ryggen. Hon hyllar den textila vävkonstens tålmodiga långsamt och lyssnar fram bilderna som växer i hennes inre.